

**THE WONDERFUL LIFE AND TEACHINGS
OF SHRI SAI BABA**
Marathi Book
SHRI SAI SATCHARITA
By Govind Raghunath Dabholkar alias 'Hemadpant'

श्री साईसच्चरित

॥ अथ श्री साईसच्चरितप्रारंभः ॥

॥श्री गणेशाय नमः ॥ श्री सरस्वत्यै नमः॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥ श्रीकुलदेवतायै नमः॥
श्रीसीतारामचंद्राभ्यां नमः॥ श्रीसद्गुरुसाईनाथाय नमः॥ प्रथम कार्यारंभस्थिति । व्हावी निर्विघ्न परिसमाप्ती
। इष्टदेवतानुग्रहप्राप्ती । शिष्ट करिती मंगलें ॥१॥ मंगलाचरणार्चें कारण । सर्व विघ्नांचे निवारण ।
इष्टार्थसिद्धी प्रयोजन । अभिवंदन सकलांचें ॥२॥ प्रथम वंदूं गणपती । वक्रतुंड हेरंब मूर्ती । चतुर्दश
विद्यांचा अधिपती । मंगलाकृति गजमुख ॥३॥ पोटीं चतुर्दश भुवनें मावती । म्हणोनि गा तुज लंबोदर
म्हणती । परशु सतेज धरिती हस्तीं । विघ्नोच्छित्त्यर्थ भक्तांच्या ॥४॥ हे विघ्नविघातोपशमना । गणनाथा
गजानना । प्रसाद पूर्ण करीं मद्बचना । साष्टांग वंदना करितों मी ॥५॥ तूं भक्तांचा साह्यकारी । विघ्नें
रुळती तुझ्या तोडरीं । तूं सन्मुख पाहसी जरी । दरिद्र दूरी पळेल ॥६॥ तूं भवार्णाची पोत । अज्ञानतमा
ज्ञानज्योत । तूं तुझ्या ऋद्धिसिद्धींसहित । पाहें उल्लसित मजकडे ॥७॥ जयजयाजी मूषकवहना ।
विघ्नकानन-निकृंतना । गिरिजानंदना मंगलवदना । अभिवंदना करितों मी ॥८॥ लाधो अविघ्न परिसमाप्ती
। म्हणोनि हेचि शिष्टाचारयुक्ती । इष्टदेवता - नमस्कृती । मंगलप्राप्त्यर्थ आदरिली ॥९॥ हा साईच
गजानन गणपती । हा साईच घेरुनि परशू हातीं । करोनि विघ्नविच्छिती । निज व्युत्पत्ति करु कां ॥१०॥
हाचि भालचंद्र गजानन । हाचि एकदंत गजकर्ण । हाचि विकट भग्नरदन । हा विघ्नकानन-विच्छेदक
॥११॥ हे सर्वमंगलमांगल्या । लंबोदरा गणराया । अभेदरुपा साई सदया । निजसुखनिलया नेईं गा
॥१२॥ आतां नमूं ब्रह्मकुमारी । सरस्वती जे चातुर्यलहरी । या मम जिव्हेसी हंस करीं । होईं तिजवरी
आरुढ ॥१३॥ ब्रह्मवीणा जिचे करीं । निढळी आरक्त कुंकुमचिरी । हंसवाहिनी शुभ्रवस्त्री । कृपा करीं
मजवरी ॥१४॥ ही वाग्देवता जगन्माता । नसतां इयेची प्रसन्नता । चढेल काय सारस्वत हाता । लिहवेल
गाथा काय मज ॥१५॥ जगज्जननी ही वेदमाता । विद्याविभव गुणसरिता । साईसमर्थचरितामृता । पाजो
समस्तां मजकरवीं ॥१६॥ साईच भगवती सरस्वती । ॐकारवीणा घेरुनि हातीं । निजचरित्र स्वयेंचि गाती
। उद्धारस्थिती भक्तांच्या ॥१७॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारकर । रजसत्त्वतमगुणाकार । ब्रह्मा विष्णु आणि शंकर
। नमस्कार तयांसी ॥१८॥ हे साईनाथ स्वप्रकाश । आम्हां तुम्हीच गणाधीश । सावित्रीश किंवा रमेश ।
अथवा उमेश तुम्हीच ॥१९॥ तुम्हीच आम्हांतें सद्गुरु । तुम्हीच भवनदीचें तारुं । आम्ही भक्त त्यांतील
उतारु । पैल पारु दाविजे ॥२०॥ कांहींतरी असल्याशिवाय । पूर्वजन्मींचे सुकृतोपाय । केवीं जोडतील हे
पाय । ऐसा ठाय आम्हांतें ॥२१॥ नमन माझें कुलदैवता । नारायणा आदिनाथा । जो क्षीरसागरीं
निवासकर्ता । दुःखहर्ता सकाळांचा ॥२२॥ परशुरामें समुद्र हटविला । तेणें जो नूतन भूभाग निर्मिला ।
प्रांत 'कोंकण' अभिधान जयाला । तेथ प्रगटला नारायण ॥२३॥ जेणें जीवांसी नियामकपणें । अंतर्यामित्वें
नारायणें । कृपाकटाक्षें संरक्षणें । तयांच्या प्रेरणेआधीन मी ॥२४॥ तैसेंचि भार्गवें यज्ञसांड्गतेसी ।
गौडदेशीय ज्या महामुनीसी । आणिलें त्या मूळपुरुषासी । अत्यादरेंसीं नमन हें ॥२५॥ आतां नमू ऋषिराज
। गोत्रस्वामी भारद्वाज । ऋग्वेदशाखा 'शाकल' पूर्वज । आद्यगौड द्विजजाती ॥२६॥ पुढती वंदूं धरामर ।
ब्राह्मण परब्रह्मावतार । मग याज्ञवल्क्यादि योगीश्वर । भृगु पराशर नारद ॥२७॥ वेदव्यास पाराशर ।
सनक सनंदन सनत्कुमार । शुक शौनक सूत्रकार । विश्वामित्र वसिष्ठ ॥२८॥ वाल्मीक वामदेव जैमिनी ।
वैशंपायन आदिकरुनी । नवयोगींद्रादिक मुनी । तयां चरणीं लोटांगण ॥२९॥ आतां वंदूं संतसज्जनां ।

निवृत्ति-ज्ञानेश्वर-मुक्ता-सोपाना । एकनाथा स्वामी जनार्दना । तुकया कान्हा नरहरि ॥३०॥ सकळांचा
 नामनिर्देश । करुं न पुरे ग्रंथावकाश । म्हणोनि प्रणाम करितों सर्वास । आशीर्वचनास प्रार्थितों मी ॥३१॥
 आतां वंदूं सदाशिव । पितामह जो पुण्यप्रभाव । बदरीकेदारीं दिला ठाव । संसार वाव मानुती ॥३२॥ पुढें
 वंदूं निजपिता । सदा सदाशिव आराधिता । कंठी रुद्राक्ष धारण करिता । आराध्यदेवता शिव जया ॥३३॥
 पुढती वंदूं जन्मदाती । पोसिलें जिनें मजप्रती । स्वयें कष्टोनी अहोराती । उपकार किती आठवूं ॥३४॥
 बाळपणी गेली त्यागुनी । कष्टें सांभाळी पितृव्यपत्नी । ठेवितों भाळ तिचे चरणी । हरिस्मरणीं निरत जी
 ॥३५॥ अवघ्यांहूनि ज्येष्ठ भ्राता । अनुपम जयाची सहोदरता । मदर्थ जीवप्राण वेंचिता । चरणीं माथा
 तयाचे ॥३६॥ आतां नमूं श्रोतेजन । प्रार्थितों आपुलें एकाग्र मन । आपण असतां अनवधान । समाधान मज
 कैचें ॥३७॥ श्रोता जंव जंव गुणज्ञ चतुर । कथाश्रवणार्थी अति आतुर । तंव तंव वक्ता उत्तरोत्तर ।
 प्रसन्नांतर उल्हासे ॥३८॥ आपण जरी अनवधान । काय मग कथेचें प्रयोजन । म्हणोनि करितों साष्टांग
 वंदन । प्रसन्नमन परिसावें ॥३९॥ नाही मज व्युत्पत्तिज्ञान । नाही केले ग्रंथपारायण । नाही घडलें
 सत्कथाश्रवण । हें पूर्ण आपण जाणतां ॥४०॥ मीही जाणें माझे अवगुण । जाणें माझे मी हीनपण । परी
 करावया गुरुवचन । ग्रंथप्रयत्न हा माझा ॥४१॥ माझेचि मन मज सांगत । की मीं तुम्हांपुढें तृणवत । परी
 मज घ्यावें पदरांत । कृपावंत होऊनि ॥४२॥ आतां करुं सद्गुरुस्मरण । प्रेमें वंदूं तयाचे चरण । जाऊं
 कायावाचामनें शरण । बुद्धिस्फुरणदाता जो ॥४३॥ जेवणार बैसतां जेवावयास । अंतीं ठेवितो गोड घांस ।
 तैसाचि गुरुवंदन - सुग्रास । घेऊनि नमनास संपवूं ॥४४॥ ॐनमो सद्गुरुराया । चराचराच्या विसाविया ।
 अधिष्ठान विश्वा अवघिया । अससी सदया तूं एक ॥४५॥ पृथ्वी सप्तदीप नवखंड । सप्तस्वर्ग पाताळ
 अखंड । यांतें प्रसवी जें हिरण्यगर्भाड । तेंचि ब्रह्मांड प्रसिध्द ॥४६॥ प्रसवें जी ब्रह्मांडा यया । जी नामें
 'अव्यक्त' वा 'माया' । तया मायेचियाही पैल ठाया । सद्गुरुराया निजवसती ॥४७॥ तयाचें वानावया
 महिमान । वेदशास्त्रीं धरिलें मौन । युक्तिजुक्तीचें प्रमाण । तेथें जाण चालेना ॥४८॥ ज्या ज्या दुज्या तुज
 उपमावें । तो तो आहेस तूंचि स्वभावें । जें जें कांहीं दृष्टि पडावें । तें तें नटावें त्वां स्वयें ॥४९॥ ऐसिया
 श्रीसाईनाथा करुणार्णवा सद्गुरु समर्था । स्वसंवेद्या सर्वातीता । अनाद्यनंता तुज नमो ॥५०॥ प्रणाम तूतें
 सर्वोत्तमा । नित्यानंदा पूर्णकामा । स्वप्रकाशा मंगलधामा । आत्मारामा गुरुवर्या ॥५१॥ करुं जातां तुझे
 स्तवन । वेदश्रुतीही धरिती मौन । तेथें माझे कोण ज्ञान । तुज आकलन कराया ॥५२॥ जय जय सद्गुरु
 करुणागारा । जय जय गोदातीरविहारा । जय जय ब्रह्मेश रमावरा । दत्तावतारा तुज नमो ॥५३॥ ब्रह्मासी
 जें ब्रह्मपण । तें नाही सद्गुरुवीण । कुरवंडावे पंचप्राण । अनन्यशरण रिघावें ॥५४॥ करावें मस्तकें
 अभिवंदन । तैसेचि हस्तांहीं चरणसंवाहन । नयनीं पाहत असावें वदन । घ्राणें अवघ्राणन तीर्थाचें ॥५५॥
 श्रवणें साईगुणश्रवण । मनें साईमूर्तीचें ध्यान । चितें अखंड साईचितन । संसारबंधन तुटेल ॥५६॥ तन-
 मन-धन सर्व भावें । सद्गुरुपार्थीं समर्पावें । अखंड आयुष्य वेंचावें । गुरुसेवेलागुनी ॥५७॥ गुरुनाम आणि
 गुरुसहवास । गुरुकृपा आणि गुरुचरण पायस । गुरुमंत्र आणि गुरुगृहवास । महत्प्रयास प्राप्ती ही ॥५८॥
 प्रचंड शक्ति यया पोटी । अनन्य भक्ती घेतली कसवटी । भक्तांसी मोक्षद्वारवंटी । नेतील लोटीत नकळतां
 ॥५९॥ गुरुसंगति गंगाजळ । क्षाळिते मळ करिते निर्मळ । मनासम दुजें काय चंचळ । करिते निश्चळ
 हरिचरणीं ॥६०॥ आमुचे वेदशास्त्रपुराण । श्रीसद्गुरुरचणसेवन । आम्हां योगयागतपसाधन । लोटांगण
 गुरुपार्थीं ॥६१॥ श्रीसद्गुरुनाम पवित्र । हेंचि आमुचे वेदशास्त्र । 'साईसमर्थ' आमुचा मंत्र । यंत्रतंत्रही तें
 एक ॥६२॥ 'ब्रह्म सत्य' हे निजप्रतीती । 'जगन्निथ्या' हे नित्य जागृती । ऐसी ही परमप्राप्तीची स्थिती ।
 साई अर्पिती निजभक्तां ॥६३॥ परमात्मसुख परमात्मप्राप्ती । ब्रह्मानंदस्वरुपस्थिती । इत्यादि ही

शब्दजाळाची गुंती । आनंदवृत्ति पाहिजे ॥६४॥ जयासी बाणली ही एक वृत्ती । सदा सर्वदा ही एक स्थिती । सुखशांति समाधान चिती । परमप्राप्ति ती हीच ॥६५॥ साई आनंदवृत्तीची खाण । असलिया भक्त भाग्याचा जाण । परमानंदाची नाही वाण । सदैव परिपूर्ण सागरसा ॥६६॥ शिवशक्ति पुरुषप्रकृती । प्राणगती दीपदीप्ती । ही शुद्धब्रह्मचैतन्यविकृती । एकी कल्पिती द्वैतता ॥६७॥ 'एकाकी न रमते' ही श्रुती । 'बहु स्याम्' ऐशिया प्रीती । आवडूं लागे दुजियाची संगती । पुनरपि मिळती एकत्वी ॥६८॥ शुद्धब्रह्मरूप जे स्थिती । तेथें ना पुरुष ना प्रकृती । दिनमणीची जेथें वस्ती । दिवस वा राती कैची ते ॥६९॥ गुणातीत मूळ निर्गुण । भक्तकल्याणालागीं सगुण । तो हा साई विमलगुण । अनन्य शरण तयासी ॥७०॥ शरण रिघाले साईसमर्था । त्यांहीं चुकविलें बहुतां अनर्था । म्हणवूनि या मी निजस्वार्था । पायीं माथा ठेवितों ॥७१॥ तत्त्वदृष्ट्या जो तुळे निराळा । भक्तिसुखार्थ राही जो वेगळा । करी देवभक्तांच्या लीला । तया प्रेमळा प्रणिपात ॥७२॥ जो सर्व जीवांची चित्कला । संवित्स्फुरणे जो अधिष्ठिला । जो जडचैतन्यें आकारला । तया प्रेमळा प्रणिपात ॥७३॥ तूं तंव माझी परमगती । तूंचि माझी विश्रांती । पुरविता मज आर्ताची आर्ती । सुखमूर्ति गुरुराया ॥७४॥ आतां या नमनाची अखेरी । भूर्ती भगवंत प्रत्यंतरी । जीवमात्रासी मी वंदन करीं । घ्या मज पदरीं आपुल्या ॥७५॥ नमन सकल भूतजाता । येणें सुखावो विश्वभर्ता । तो विश्वंभर अंतर्बाह्यता । एकात्मता अभेदें ॥७६॥ एवं परिपूर्ण झालें नमन । जें आरब्ध परिसमाप्तीचें साधन । हेंचि या ग्रंथाचें मंगलाचरण । आतां प्रयोजन निवेदीं ॥७७॥ साईनीं मज कृपा करुन । अनुग्रहिलें दुसरें तप । अवलोकी एक सगुणरूप । शुद्धस्वरूप साईचे ॥७९॥ पाहतां श्रीसाईचे मुख । हरुन जातसे तहानभूक । काय तयापुढें इतर सुख । पडे भवदुःखविस्मृति ॥८०॥ पाहतां बाबांचे नयनांकडे । आपआपणां विसर पडे । आंतुनी येती जें प्रेमाचे उभडे । वृत्ति बुडे रसरंगी ॥८१॥ कर्मधर्म शास्त्रपुराण । योगयाग अनुष्ठान । तीर्थयात्रा तपाचरण । मज एक चरण साईचे ॥८२॥ अखंड गुरुवाक्यानुवृत्ती । दृढ धरितां चित्तवृत्ती । श्रद्धेचिया अढळ स्थितीं । स्थैर्यप्राप्ति निश्चळ ॥८३॥ हेचि कर्मानुबंधस्थिती । वाढली साईपदासक्ती । प्रत्यया आली अर्तक्य शक्ती । काय म्यां किती वर्णावी ॥८४॥ जे शक्ति उपजवी भक्ती । समर्थ साईचरणासक्ती । संसारी राहूनि संसारनिवृत्ती । आनंदवृत्ति जे देई ॥८५॥ नाना प्रकारीं नाना मतीं । भक्तीचे प्रकार बहुत कथिती । संक्षेपे तयांची लक्षणस्थिती । यथानिगुतीं कथीन ॥८६॥ 'स्वस्वरूपानुसंधान' । हें एक भक्तीचें मुख्य लक्षण । म्हणती वेदशास्त्रव्युत्पन्न । ज्ञानसंपन्न आचार्य ॥८७॥ पूजादिकी प्रेमव्यक्ती । अर्चनभक्तीची हे रीती । ऐसी पाराशर व्यासोक्ती । भक्ति म्हणती ती एक ॥८८॥ गुरुप्रीत्यर्थ उपवन । पारिजातादि पुष्पावचय जाण । गोमय - संडा - संमार्जन । गुर्वगण झाडावें ॥८९॥ प्रथम स्नान संध्या करणें । गुरुदेवार्थ गंध उगाळणें । पंचामृतस्नान घालणें । धूपदीपार्चनेंसी ॥९०॥ तदुपरी नैवेद्य समर्पणें । आरती धूपारती करणें । ऐसें जें सप्रेम घडणें । 'अर्चन' नांव या सकळां ॥९१॥ आपुले हृदयींची चित्कला । शुद्ध-बुद्ध-स्वभाव निर्मला । मूर्तीत आमंत्रुनि तिजला । अर्चनाला लागावें ॥९२॥ मग ते चित्कला मागुती । पूजनार्चन विसर्जनांतीं । निजहृदयीं पूर्वस्थिती । अवस्थित करावी ॥९३॥ आतां अवांतर भक्तीचें लक्षण । गर्गाचार्यमतीं जाण । मन होय गुणकीर्तनीं तल्लीन । होय विलीन हरिरंगी ॥९४॥ अखण्ड आत्मानुसंधान । कथाकीर्तन विहिताचरण । हे तों पुढील भक्ती जाण । शांडिल्यवचन हें ऐसें ॥९५॥ जयां मनीं साधावें स्वहित । ते तों आचरती वेदविहित । कर्म निषिद्ध आणि अविहित । टाळिती निजहितबाधक जें ॥९६॥ कोण्याही क्रियेचा वा फलाचा । कर्ता भोक्ता नाही मी साचा । हा भाव उपजे जें निरहंकृतीचा । ब्रह्मार्पणाचा तो योग ॥९७॥ ऐसिया रीतीं करितां । सहर्जीं उपजे नैष्कर्म्यता । कर्म कदापि न ये त्यांगितां । कर्मकर्तृता त्यागूं ये ॥९८॥ कांट्याने कांटा काढिल्याविण

। कर्म थांबेना कर्मावांचून । हातीं लागतां निजात्मखूण । कर्म संपूर्ण राहिल ॥१९॥ फलाशेचा पूर्णविराम । काम्यत्यागाचें हेंचि वर्म । करणें नित्यनैमित्तिक कर्म । 'शुद्ध स्वधर्म ' या नांव ॥१००॥ सर्व कर्म भगवंतीं अर्पण । क्षणैक विस्मरणें निर्विण्ण मन । ऐसें नारदीय भक्तीचें वर्णन । भिन्नलक्षण भक्ति हे ॥१०१॥ ऐशीं भक्तीचीं अनेक लक्षणें । एकाहूनि एक विलक्षणें । आपण केवळ गुरुकथानुस्मरणें । कोरड्या चरणें भव तरुं ॥१०२॥ हा गुरुकथाश्रवणछंद । लागला मज झालों दंग । स्वयेंही करावे कथाप्रबंध । अनुभवसिद्ध वाटलें ॥१०३॥ पुढें एकदां शिरडीस असतां । दर्शनार्थ मशिदीं जातां । बाबांसी देखिले गहूं दळतां । अतिविस्मयता उदेली ॥१०४॥ आधीं कथितों ती कथा । श्रवण करावी स्वस्थचित्ता । त्यांतूनि उद्भव या साईचरिता । झाला केउता मग परिसा ॥१०५॥ 'उत्तमश्लोकगुणानुवाद' । तयाचा प्रेमकथासंवाद । करितां होईल चित्त शुद्ध । बुद्धीही विशद होईल ॥१०६॥ पुण्यश्लोकगुणानुवर्णन । तत्कथा तल्लीला श्रवण । यें भगवत्प्रतिषण । क्लेशनिवारण त्रितापा ॥१०७॥ अधिभूतादितापनिर्विण्ण । आत्महितेच्छु आत्मप्रवण । आवडी तयांचे धरिती चरण । अनुभवसंपन्न मग होती ॥१०८॥ असो आतां दत्तचित्त । व्हा जी परिसा गोड वृतांत । वाटेल बाबांचे आश्चर्य बहुत । कृपावंतत्व पाहूनि ॥१०९॥ एके दिवशी सकाळीं जाण । बाबा करोनि दंतधावन । सारोनी मुखप्रक्षाळण । मांडूं दळण आरभिलें ॥११०॥ हातीं घेतलें एक सूप । गेले गव्हांचे पोत्यासमीप । भरभरुनि मापावर माप । गहूं सुपांत काढिले ॥१११॥ दुसरा रिकामा गोण पसरिला । वरी जात्याचा ठाव घातला । खुंटा ठोकूनि घट्ट केला । व्हावा न ढिला दळतांना ॥११२॥ मग अस्तन्या सारुनि वरी । कफनीचा घोळ आवरी । बैसका देऊनि जात्याचे शेजारीं । पसरुनि पास बैसले ॥११३॥ महदाश्चर्य माझिये मना । दळणाची ही काय कल्पना । अपरिग्रहा अकिंचना । ही कां विवंचना असावी ॥११४॥ असो खुंटा धरोनि हातीं । मान घालोनियां खालती । बाबा निजहस्तें जातें ओढिती । वैरा रिचविती निःशंक ॥११५॥ संत देखिले अनेक । परी दळणारा हाचि एक । गहूं पिसण्याचें तें काय सुख । त्याचें कौतुक तो जाणे ॥११६॥ लोक पाहती साश्चर्य चित्ता । धीर न पुसाया हें काय करितां । गांवांत पसरतां हे वार्ता । पातल्या तत्त्वतां नरनारी ॥११७॥ धांवतां धांवतां बाया थकल्या । चौघी लगबगां मशिदीं चढल्या । जाऊनि बाबांचे हातां झोंबल्या । खुंटा घेतला हिसकोनि ॥११८॥ बाबा त्यांसवें भांडती । त्या एकसरा दळूं लागती । दळतां बाबांच्या लीला वानिती । गीतें गाती बाबांची ॥११९॥ पाहूनि बायांचे प्रेमाला । उसना राग ठायींच निवाला । रागाचा तो अनुराग झाला । हंसूं गालांत लागले ॥१२०॥ दळण झालें पायलीचें । सूप रिकामें झालें साचें । बायांचे मग तरंग मनाचे । लागले नांचूं अनिवार ॥१२१॥ बाबा न स्वयें भाकर करिती । त्यांची तों प्रत्यक्ष भैक्ष्यवृत्ती । ते या पिठाचें काय करिती । बाया तर्किती मनांत ॥१२२॥ नाही बाईल नाही लेंक । बाबा तों एकुलते एक । घरदार न संसार देख । कशास कणिक एवढी ॥१२३॥ एक म्हणे बाबा परमकृपाळ । आम्हांप्रीत्यर्थ तयांचा खेळ । आतां ही कणिक निखळ । देतील सकळ आम्हांतें ॥१२४॥ करितील आतां चार भाग । एकेकीचा एकेक विभाग । ऐसे मनांत मांडे देख । त्या सकळीक भाजिती ॥१२५॥ बाबांचे खेळ बाबांसी ठावे । कोणी न तयांचा अंत पावे । परी बायांचे मनाचे उठावे । लोभें लुटावें बाबांना ॥१२६॥ पीठ पसरलें गोधूम सरले । जातें भितीसी टेकूनि ठेविलें । सुपांत बायांनी पीठ भरिलें । नेऊं आदरिलें घरोघर ॥१२७॥ तेथपर्यंत बाबा कांही । चकार शब्द वदले नाही । भाग करितां चार चौघींही । वदती पाहीं मग कैसे ॥१२८॥ "चळल्या काय कुठें नेतां । बापांचा माल घेऊनि जातां । जा शिवेवरी नेऊनि आतां । पीठ तत्त्वतां टाका तें ॥१२९॥ आल्या रांडा फुकटखाऊ । लुटाया मज धांवधांवूं । गहूं माझे काय कर्जाऊ । पीठ नेऊं पाहतां" ॥१३०॥ बाया मनी बहु चुरमुरल्या । लोभापार्यीं फजित पावल्या । आपआपसांत कुजबुजूं लागल्या । तात्काळ गेल्या शिवेवरी ॥१३१॥ आरंभ

बाबांचा कोणाही नकळे । कारण प्रथमतः कांहींही नकळे । धीर धरितां परिणामी फळे । कौतुक आगळें
बाबांचे ॥१३२॥ पुढें मग म्या लोकां पुसिलें । हे कां बाबांनीं ऐसें केलें । रोगराईस संपूर्ण घालविलें । जन
वदले ऐसेनी ॥१३३॥ गोधूम नाही ती माहामारी । भरडावया जात्यांत वैरी । तो मग भरडा शिवेवरी ।
उपराउपरी टाकवी ॥१३४॥ पीठ टाकिलें ओढियाकांठी । तेथूनि रोगासी लागली ओहटी । दुर्दिन गेले
उठाउठी । हे हातोटी बाबांची ॥१३५॥ गांवांत होती मरीची सांथ । करिती हा तोडगा साईनाथ । झाली
रोगाची वाताहत । गांवास शांतत्व लाधलें ॥१३६॥ पाहोनि दळणाचा देखावा । कौतुक वाटलें माझिया
जीवा । कैसा कार्यकारणभाव जुळवावा । ताळा मिळवावा हा कैसा ॥१३७॥ काय असावा हा अनुबंध ।
गव्हां-रोगाचा काय संबंध । पाहूनि अतर्क्य कारण निर्बंध । वाटलें प्रबंध लिहावा ॥१३८॥ क्षीरसागरा याव्या
लहरी । प्रेम उचंबळले तैसें अंतरीं । वाटलें गावी ती पोटभरी । कथा माधुरी बाबांची ॥१३९॥ हेमाड
साईनाथासी शरण । संपलें ते मंगलाचरण । संपलें आप्तेष्टसंतनमन । सद्गुरुवंदन अखंड ॥१४०॥
पुढील अध्यायीं ग्रंथ 'प्रयोजन' । 'अधिकारी' 'अनुबंध' दर्शन । यथामति करीन कथन । श्रोतां स्वस्थमन
परिसिजे ॥१४१॥ तैसेचि श्रोत्यातवक्त्यांचे निजहित । ऐसें हें श्रीसाई-सच्चरित । रचिता हा कोण
हेमांडपंत । होईलही विदित पुढारां ॥१४२॥ स्वस्ति श्रीसंतसज्जनप्रेरिते । भक्तहेमांडपंतविरचिते ।
श्रीसाईसमर्थसच्चरिते । 'मंगलाचरण' नाम प्रथमोध्यायः संपूर्णः॥

॥ श्रीसद्गुरुसाईनाथार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥